

Datum van
inontvangstneming

:

16/06/2014

Zaak C-232/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

12 mei 2014

Verwijzende rechter:

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Verenigd Koninkrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

29 april 2014

Verzoekende partij:

Portmeirion Group UK Ltd

Verwerende partij:

The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

[Or. 1] IN HET FIRST TIER TRIBUNAL (TAX CHAMBER) TRIBUNAL CENTRE: BIRMINGHAM

[OMISSIS] TUSSEN:

PORTMEIRION GROUP UK LIMITED

verzoekster

en

THE COMMISSIONERS FOR HER MAJESTY'S REVENUE & CUSTOMS

verweerders

Beschikking

[OMISSIS] Aangezien voor een uitspraak van het First-Tier Tribunal in deze zaak een antwoord op de vraag over de geldigheid van een instrument van wetgeving van de Europese Unie (EU) en de uitlegging van ander Unierecht noodzakelijk is,

is het dienstig het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ EU) te verzoeken om een prejudiciële uitspraak.

Derhalve wordt beschikt als volgt:

- 1) Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”) verzocht om een prejudiciële beslissing over de vragen in de bijlage inzake de geldigheid en de uitlegging van uitvoeringsverordening (EU) nr. 412/2013 van de Raad¹ tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op keuken- en tafelgerei van keramiek van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

[Or. 2][OMISSIS][Or. 3] BIJLAGE

VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING KRACHTENS ARTIKEL 267 VAN HET VERDRAG BETREFFENDE DE WERKING VAN DE EUROPESE UNIE DOOR HET FIRST-TIER TRIBUNAL (TAX CHAMBER) VAN HET VERENIGD KONINKRIJK

A. INLEIDING

- 1 Dit verzoek om een prejudiciële beslissing betreft de geldigheid en de uitlegging van uitvoeringsverordening (EU) nr. 412/2013 van de Raad² tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op keuken- en tafelgerei van keramiek van oorsprong uit de Volksrepubliek China (hierna: „bestreden verordening”). [OMISSIS] Portmeirion Group UK Limited, verzoekster, voert keuken- en tafelgerei van keramiek in waarop de bestreden verordening van toepassing is.
- 2 Dit verzoek wordt gedaan in het kader van een beroep van Portmeirion Group UK Limited dat dient voor het First Tier Tribunal (Tax Chamber) van het Verenigd Koninkrijk tegen de beslissing van de Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs om het verzoek tot terugbetaling van antidumpingrechten betaald op grond van de bestreden verordening af te wijzen.
- 3 De basisverordening die van toepassing is in het kader van het onderhavige geschil is verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (hierna: „basisverordening”).³

¹ – PB L 131, blz. 1.

² – PB 2013, L 131, blz. 1.

³ – PB 2009, L 343, blz. 51.

B. VERZOEKSTER

- 4 Verzoekster – Portmeirion Group UK limited – is gevestigd in Stoke on Trent, Verenigd Koninkrijk. Verzoekster is een Britse fabrikant en een marktleider op het gebied van [Or. 4] hoogwaardig keuken- en tafelgerei van keramiek. In aanvulling op haar in het Verenigd Koninkrijk geproduceerde producten voert zij ook kwaliteitsproducten in. Ongeveer 14 % van deze invoer is afkomstig uit China.

C. VERWEERDERS

- 5 Verweerders zijn de Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs. Zij zijn verantwoordelijk voor de administratie en het innen van douanerechten in het Verenigd Koninkrijk.

D. SAMENVATTING VAN DE FEITEN IN HET GEDING

- 6 Op 16 februari 2012 heeft de Europese Commissie een antidumpingprocedure ingeleid betreffende de invoer van keuken- en tafelgerei van keramiek van oorsprong uit de Volksrepubliek China (hierna: „China”).⁴
- 7 Op 16 november 2012 heeft de Commissie een voorlopig antidumpingrecht ingesteld op de betrokken invoer (hierna: „voorlopige verordening”).⁵
- 8 Op 15 mei 2013 maakte de Raad, op voorstel van de Commissie, de bestreden verordening bekend en stelde met ingang van 16 mei 2013 een definitief antidumpingrecht in op de betrokken invoer. De bestreden verordening is van toepassing op uiteenlopende producten als borden, theepotten, zoutvaatjes, soepkommen, bierpullen, deegrollers en kasserollen. De bestreden verordening is zowel op individuele producten als op sets van toepassing. De bestreden verordening stelt een antidumpingrecht in op:

„keuken- en tafelgerei van keramiek, uitgezonderd keramische messen, keramische kruiden- en specerijmolens en hun keramische maalonderdelen, keramische schillers, keramische messenslijpers en pizza-stenen van cordieriet-keramiek van een soort die wordt gebruikt voor het bakken van pizza of brood, dat momenteel is ingedeeld onder de GN-codes ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 en ex 6912 00 90 (TARIC-codes 6911 10 00 90, 6912 00 10 11, 6912 00 10 91, 6912 00 30 10, 6912 00 50 10 en 6912 00 90 10), van oorsprong uit de VRC”.⁶

⁴ – PB C 44, blz. 22.

⁵ – PB L 318, blz. 28, zoals gerectificeerd.

⁶ – Punt 36 en artikel 1, lid 1, van de bestreden verordening

- 9 **[Or. 5]** Wat deze zaak onderscheidde van andere is dat het volledige onderzoek uitgevoerd is alsof alle producten waarop het onderzoek betrekking had „hetzelfde product” waren, bijvoorbeeld alsof een zoutvaatje hetzelfde is als een soepkom of een deegroller. Dit betekent dat al deze producten bij elkaar in een groep werden ondergebracht voor de bepaling of zij werden ingevoerd met dumping, of de bedrijfstak van de Unie schade heeft geleden, of deze schade veroorzaakt werd door de invoer met dumping, enzovoort. De EU-instellingen oordeelden dat de basiskenmerken van (onder meer) een bord en een deegroller hetzelfde zijn en behandelden deze producten alsof dezelfde marktkrachten daarop van toepassing waren.
- 10 Op 2 augustus 2013 heeft verzoekster overeenkomstig artikel 236 van het communautair douanewetboek⁷ een verzoek bij Her Majesty’s Revenue and Customs ingediend tot terugbetaling van de antidumpingrechten. Volgens verzoeksters zijn de rechten niet wettelijk verschuldigd omdat uitvoeringsverordening (EU) nr. 412/2013 van de Raad het Unierecht schendt.
- 11 Op 16 december 2013 hebben verweerdere bij schrijven aan verzoekster hun afwijzing van het verzoek tot terugbetaling kenbaar gemaakt.
- 12 Op 14 januari 2014 is verzoekster in beroep gegaan tegen de beslissing van verweerdere om het verzoek tot terugbetaling af te wijzen. In de kern betwist het beroep de geldigheid van de bestreden verordening.
- 13 Daar verzoeksters aannemelijke gronden hebben om de geldigheid van de bestreden verordening te betwisten, is het vaste praktijk in zaken voor het Tribunal om het HvJ EU op grond van artikel 267 VWEU te verzoeken om een prejudiciële beslissing.

E. TOEPASSELIJKE BEPALINGEN

1. Het communautair douanewetboek

- 14 Verordening (EEG) nr. 2913/92⁸ van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (hierna: „douanewetboek”) voorziet in een EU-breed systeem van regels inzake, onder andere, invoer van goederen uit derde landen.
- 15 **[Or. 6]** Artikel 236, lid 1, van het wetboek bepaalt:

„1. Tot terugbetaling van rechten bij invoer of van rechten bij uitvoer wordt overgegaan wanneer wordt vastgesteld dat het bedrag van de rechten op het tijdstip van betaling niet wettelijk verschuldigd was, dan wel dat het bedrag in strijd met artikel 220, lid 2, werd geboekt.”

⁷ – PB 1992, L 302, blz. 1, zoals gewijzigd.

⁸ – PB L 302, blz. 1, zoals gewijzigd.

2. *Bepalingen inzake antidumpingrechten*

- 16 Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap, geeft een kader voor bescherming tegen invoer met dumping in de EU uit landen buiten de EU.⁹
- 17 Bij verordening (EU) nr. 1072/2012 van de Commissie is een voorlopig antidumpingrecht ingesteld op tafel- en keukengerei van keramiek van oorsprong uit China.¹⁰
- 18 Bij verordening (EU) nr. 412/2013 (de bestreden verordening) van de Raad is een definitief antidumpingrecht ingesteld op keuken- en tafelgerei van keramiek van oorsprong uit China.¹¹

F. HET GESCHIL IN HET HOOFDGEDING

- 19 Het beroep dat dient voor het Tax Tribunal betreft de beslissing van verweerders om terugbetaling krachtens artikel 236 van het communautair douanewetboek af te wijzen.

1. Conclusies van verzoekster

- 20 Verzoekster betwist de geldigheid van de bestreden verordening op de volgende gronden. Ten eerste betwist verzoekster de bevindingen van de EU-instellingen dat de producten waarop antidumpingrechten van toepassing zijn, als één enkel product beschouwd kunnen worden. Ten tweede stellen verzoeksters dat de EU-instellingen verzuimd hebben om [Or. 7] de bestreden verordening bij vaststelling behoorlijk te motiveren, omdat is nagelaten de criteria te beschrijven die zijn gebruikt om het betrokken product te omschrijven.

1.1. Eerste middel: kennelijk onjuiste omschrijving van het betrokken product

1.1.1. Inleiding

Verzoekster stelt dat de bestreden verordening is vastgesteld op basis van een kennelijk onjuiste beoordeling van het betrokken product, waardoor het volledige antidumpingonderzoek dat leidde tot vaststelling van de bestreden verordening, onjuist werd verricht. Naar Unierecht bestonden er geen gronden waarop de verschillende producten waarop het onderzoek betrekking had, aangemerkt konden worden als „één enkel product”, waardoor één enkel onderzoek gerechtvaardigd zou zijn.

⁹ – PB L 343, blz. 51.

¹⁰ – PB L 318, blz. 28.

¹¹ – PB L [131], blz. 1.

1.1.2. Toepasselijke bepalingen

Een antidumpingonderzoek wordt bepaald door het „betrokken product”. Het betrokken product is het ingevoerde product waarop het onderzoek betrekking heeft.¹²

De omschrijving van het betrokken product is de hoeksteen van een antidumpingonderzoek. Zij draagt niet alleen bij aan het opstellen van de lijst productsoorten die onderworpen zijn aan antidumpingrechten, maar heeft ook belangrijke consequenties voor het onderzoek (eisen inzake representativiteit, de omschrijving van bedrijfstak van de EU en bepaling van de schade).¹³

Eén enkel onderzoek (een keer vaststelling van dumping, een keer vaststelling van schade, een keer vaststelling van het verband tussen dumping en schade, een keer beoordeling van het belang van de Gemeenschap...) voor verschillende producten veronderstelt dat zij gezien kunnen worden als één enkel product.

[Or. 8] Wanneer een onderzoek betrekking heeft op verschillende productsoorten, dient eerst onderzocht te worden of de te onderzoeken producten beschouwd kunnen worden als één enkel product (zoals verschillende soorten fotokopieerapparaten voor gewoon papier)¹⁴ of dat zij behandeld moeten worden als verschillende producten waarop afzonderlijke onderzoeken verricht worden (zoals schoeisel met bovendeel van leder¹⁵ en schoeisel met een beschermende neuskap).¹⁶

Het HvJ EU heeft verduidelijkt dat de EU-instellingen voor de omschrijving van het betrokken product rekening kunnen houden met verschillende factoren zoals de fysieke, technische en chemische kenmerken van de producten, hun gebruik, onderlinge verwisselbaarheid, de perceptie ervan door de consument, de

¹² – Hieronder wordt nader uitgelegd dat het „betrokken product” zelfs de analyse bepaalt van het „soortgelijke product”, dat een hoeksteen is van antidumpingrecht. Het „soortgelijke product” wordt altijd vergeleken met de onderzochte invoer met dumping (artikel 1, lid 4, van de basisverordening).

¹³ – Arrest van 4 maart 2010, *Brosmann Footwear (HK) Ltd e.a./Raad van de Europese Unie* (T-401/06, Jurispr. blz. II-671, punt 131); *Europese Gemeenschappen – Anti-Dumping Measure on Farmed Salmon from Norway*, WTO/DS337/R, panelrapport van 16 november 200[7], punt 7.58.

¹⁴ – Verordening (EG) nr. 2380/95 van de Raad tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van fotokopieerapparaten voor gewoon papier, van oorsprong uit Japan (PB L 244, blz. 1).

¹⁵ – Inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van bepaald schoeisel met bovendeel van leder uit de Volksrepubliek China en Vietnam (PB C 166, blz. 14).

¹⁶ – Inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van bepaald schoeisel met een beschermende neuskap uit de Volksrepubliek China en India (PB C 159, blz. 7).

distributiekanalen, het fabricageprocedé, de productiekosten en de kwaliteit.¹⁷ Afweging van deze factoren dient echter altijd relevant en evenwichtig te zijn.¹⁸

Hoewel de EU-instellingen een ruime beoordelingsmarge hebben bij omschrijving van het betrokken product, bestaat de mogelijkheid om deze essentiële stap in het onderzoek te betwisten indien de relevante factoren klaarblijkelijk ontbreken, onjuist zijn, er een kennelijke beoordelingsfout is gemaakt, of indien de toepassing van andere meer relevante factoren leidt tot uitsluiting van een product uit de omschrijving van het betrokken product.

1.1.3. Toepassing van het recht op de feiten

Het onderzoek had betrekking op en de bestreden verordening heeft rechten ingesteld op een grote verscheidenheid aan producten zoals deegrollers, borden, theekopjes, zoutvaatjes, kasserollen, theepotten of ovenschalen, maar alleen voor zover zij gemaakt zijn van keramiek. De bestreden verordening bepaalt: „alle soorten keuken- en tafelgerei van keramiek kunnen als verschillende soorten van hetzelfde product worden beschouwd.”¹⁹

[Or. 9] Een correcte beoordeling van de kenmerken van en de markten voor elk product leidt onveranderlijk tot de conclusie dat de aan antidumpingrechten onderworpen producten niet één enkel product zijn en dat, voor zover het vermoeden bestond dat meerdere van deze producten werden ingevoerd met dumping, er afzonderlijke onderzoeken verricht moesten worden (of ten minste afzonderlijke vaststelling – en geen middeling – van schade en dumping, alsook van eisen van representativiteit en het belang van de Gemeenschap in elke markt).

De overkoepelende premisse van de EU-instellingen dat alle aan de antidumpingrechten onderworpen producten dezelfde fysieke en technische basiskenmerken (zoals grootte, gewicht, vorm, hittebestendigheid) bezitten, is onmiskenbaar onjuist. Een snijplank, een ovenkasserol en een zoutvaatje van keramiek hebben alle verschillende fysieke basiskenmerken. Het is dienaangaande interessant op te merken dat sommige producten op verzoek van belanghebbenden (en niet in het licht van door de EU-instellingen vastgestelde factoren) van het onderzoek werden uitgesloten op grond van hun afwijkende vorm, sterkte en ontwerp, waardoor wordt afgedaan aan de consistente beoordeling door de EU-instellingen.

Ten eerste is het feit dat zij (gedeeltelijk) van keramiek gemaakt zijn het enige element dat de betrokken producten gemeen hebben. Dat is op zichzelf genomen onvoldoende om alle betrokken producten als verschillende soorten van hetzelfde

¹⁷ – Arrest van 13 september 2010, Whirlpool Europe Srl/Raad (T-314/06, Jurispr. blz. II-5005, punt 138).

¹⁸ – Arrest van 4 maart 2010, Brosmann Footwear (HK) e.a./Raad (T-401/06, Jurispr. blz. II-671, punten 131-132 (verworpen op andere gronden).

¹⁹ – Punt 35 van de bestreden verordening.

product te beschouwen. Anders zouden een raamkozijn en een auto één enkel product zijn, alleen omdat zij (voor het grootste deel) van aluminium zijn.

Ten tweede is de overweging dat alle producten „geschikt [zijn] om in aanraking te komen met levensmiddelen” en „vooral geschikt [zijn] voor het bevatten van levensmiddelen” kennelijk onjuist. De bewering is kennelijk onjuist omdat zij ook betrekking heeft op producten die niet geschikt zijn om in aanraking te komen met levensmiddelen (zoals bierpullen) en niet „vooral geschikt [zijn] voor het bevatten van levensmiddelen” (zoals deegrollers).

Ten derde is het ook kennelijk onjuist dat alle producten waarop de antidumpingrechten van toepassing zijn, „rechtstreeks met elkaar concurreren en in hoge mate onderling verwisselbaar zijn”. Men kan geen thee schenken uit een deegroller; men kan geen maaltijd serveren in een zoutvaatje; voorraadpotten kunnen niet in de oven of magnetron geplaatst worden; een koffiekannet kan niet gebruikt worden om spaghetti in op te dienen, om slechts een paar voorbeelden te noemen. Deze producten [Or. 10] concurreren niet rechtstreeks met elkaar en zijn ook niet onderling verwisselbaar, laat staan in hoge mate.

Het is kennelijk onjuist dat de bestreden verordening een deegroller en een bord als hetzelfde product behandelt alleen omdat zij van keramiek zijn, maar twee overigens identieke en direct onderling vervangbare borden als verschillende producten omdat zij van verschillende materialen zijn gemaakt (bijvoorbeeld een glazen bord en een bord van keramiek). Het onderzoek betreft producten die geen fysieke, technische of chemische kenmerken delen en geen gemeenschappelijk doel hebben, ongeacht de omschrijving (zoals theepotten en deegrollers). Men kan niet redelijkerwijze zeggen dat met dumping ingevoerde zoutvaatjes de bordenmarkt van de Unie schade berokkenen, aangezien geen sprake is van onderlinge vervangbaarheid en van prijselasticiteit.

Waar de EU-instellingen in andere zaken hebben vastgesteld dat schoeisel met een neuskap en schoeisel met een bovendeel van leer onderscheiden producten zijn die aanleiding geven tot afzonderlijke onderzoeken, hebben zij in dit geval theepotten en ovenschalen als één enkel product beschouwd.

1.1.4. Gevolgen

De te brede omschrijving van het betrokken product heeft ernstige gevolgen voor de bevindingen van de EU-instellingen en heeft kennelijke beoordelingsfouten tot gevolg. Een WTO-panel heeft vastgesteld: „hoe ruimer [de groep producten] is, des te ernstiger kunnen de gevolgen zijn, waardoor het gecompliceerd wordt voor de autoriteit die het onderzoek verricht om relevante informatie te verzamelen en te evalueren en vaststellingen te doen in lijn met de antidumpingovereenkomst”²⁰

²⁰ – Europese Gemeenschappen – Anti-Dumping Measure on Farmed Salmon from Norway, WTO/DS337/R, panelrapport van 16 november 200[7], punt 7.58

die door de basisverordening ten uitvoer wordt gelegd. Deze casus is het perfecte voorbeeld van dergelijke problemen.

Ten eerste zijn de EU-instellingen ten onrechte van mening dat een veelheid van duidelijk onderscheiden producten één enkel product vormen, ongeacht de verschillen in hun fysieke kenmerken, gebruik, prijs, productiekosten, gebrek aan onderlinge vervangbaarheid enzovoort. Ten tweede gaan de EU-instellingen voorbij aan de verschillende marktomstandigheden (vraag, aanbod, prijs) voor de verschillende individuele producten.

[Or. 11] De productomschrijving van het onderzoek dekt inderdaad producten die aanmerkelijk van elkaar verschillen, in fundamenteel andere markten voorkomen en waarvoor andere trends gelden. Dientengevolge hadden afzonderlijke antidumpingonderzoeken geopend moeten worden in plaats van één. Zelfs indien het waar zou zijn dat één onderzoek betrekking kan hebben op al deze producten, dan nog moeten de bevindingen en conclusies met betrekking tot representativiteit, dumping, schade, oorzakelijk verband en het belang van de Unie voor elk product afzonderlijk vastgesteld worden; zij kunnen niet gemiddeld worden. Afzonderlijke producten vergen inderdaad een afzonderlijk onderzoek naar representativiteit, dumping, schade, oorzakelijk verband en het belang van de Unie.

De EU-instellingen hebben dit zelf erkend met betrekking tot hun onderzoek naar het oorzakelijk verband. Als de producten waarop het onderzoek betrekking had, niet als één enkel product waren beschouwd, hadden zij argumenten betreffende marktsegmenten moeten beoordelen.²¹

Een dergelijke beoordeling zou, interessant genoeg, vrijwel zeker tot andere bevindingen hebben geleid.

Brancheonderzoeken uitgaande van een even willekeurige groepering van producten, namelijk tafelgerei (bijvoorbeeld borden en kopjes) en keukengerei (bijvoorbeeld bakbenodigdheden), laten grote verschillen zien in markttrends. Dit blijkt duidelijk in Frankrijk en Duitsland, die tezamen goed zijn voor 33 % van de consumptie van tafel- en keukengerei van keramiek in de Unie (volgens Eurostat). Volgens brancheonderzoeken daalde de totale consumptie van tafelgerei in Duitsland tussen 2008 en 2011 met 2 %, terwijl de totale consumptie van keukengerei met 10 % vijf keer zo snel daalde.²² De markttrends in Frankrijk van de verkoop aan professionals en consumenten in 2008 tot 2010 zijn nog veelzeggender. In 2008 was de verkoop aan professionals goed voor 81,5 % van de totale consumptie, maar in 2010 daalde deze naar 19,5 % van de totale

²¹ – Voorlopige verordening, punt 158.

²² – Branchenfokus „GPK/Hausrat Jahrgang 2012”, IFH Köln Retail Consultants, blz. 11.

consumptie.²³ Voorbijgaan aan deze trends kan niet leiden tot correcte beoordeling van de feitelijke marktomstandigheden.

[Or. 12] Dit is niet in overeenstemming met het Unierecht. Er is ten minste sprake van (a) schending van [artikel] 2 van de basisverordening, dat spreekt van „op billijke wijze vergelijken”, met inachtneming van verschillen die van invloed zijn op de vergelijkbaarheid van prijzen; en (b) schending van artikel 3, dat voor vaststelling van schade „positief bewijsmateriaal” en een „objectief onderzoek” van de parameters eist.

Indien de instelling de juiste handelswijze had gevolgd en onderscheiden producten afzonderlijk had beschouwd, zou zij voor elk afzonderlijk product gekomen zijn tot vaststelling van een ander niveau van het recht (of helemaal geen recht).

Door dit na te laten hebben de EU-instellingen een kennelijke beoordelingsfout gemaakt, waardoor het volledige onderzoek onjuist is en nietigverklaring van de bestreden verordening wordt gerechtvaardigd.

1.2. Tweede middel: schending van de motiveringsplicht

1.2.1. Inleiding

Verzoekster stelt dat de EU-instellingen hebben besloten dat „alle soorten keuken- en tafelgerei [OMISSIS] als verschillende soorten van hetzelfde product [kunnen] worden beschouwd”²⁴, en het betrokken product vervolgens, in het licht van een analyse van ad-hocargumenten, hebben omschreven als „keuken- en tafelgerei, uitgezonderd keramische messen, keramische kruiden- en specerijmolens en hun keramische maalonderdelen, keramische schillers, keramische messenslijpers en pizzastenen van cordieriet-keramiek, van oorsprong uit de VRC, dat momenteel is ingedeeld onder de GN-codes ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 en ex 6912 00 90.”

Gezien het voorgaande hebben de EU-instellingen nagelaten om de factoren die zij relevant achtten voor omschrijving van het betrokken product, nauwkeurig te identificeren en te omschrijven. Zij hebben een veelheid aan producten geïdentificeerd en zijn ingegaan op specifieke argumenten zonder **[Or. 13]** duidelijke redenen te geven voor hun beslissing om zeer verschillende producten in een groep onder te brengen.²⁵ Hiermee hebben zij artikel 296 VWEU geschonden.

²³ – Arts de la Table: Principaux Chiffres du Secteur, Comité Francélat, december 2013, blz. 1.

²⁴ – Bestreden verordening, punt 35.

²⁵ – Bestreden verordening, punt 35

1.2.2. Toepasselijke bepalingen

De omschrijving van het betrokken product moet belanghebbenden en het HvJ EU in staat stellen om te bepalen of EU-instellingen een onjuiste beoordeling hebben verricht „met betrekking tot de door hen relevant geachte factoren [...] ofwel de toepassing van andere, meer relevante factoren tot de uitsluiting van [een] product uit de omschrijving van het betrokken product zou hebben geleid”²⁶.

Omgekeerd ontnemen de EU-instellingen belanghebbenden en het HvJ EU dat vermogen en schenden daarmee artikel 296 VWEU wanneer zij de factoren niet specificeren en definiëren op grond waarvan zij hebben bepaald dat de producten waarop het onderzoek betrekking heeft, beschouwd kunnen worden als één enkel product.

1.2.3. Toepassing van het recht op de feiten

De bestreden verordening geeft geen specificatie van de factoren die relevant zijn geacht voor het oordeel dat „alle soorten keuken- en tafelgerei van keramiek als verschillende soorten van hetzelfde product kunnen worden beschouwd” (waardoor het betrokken product omschreven wordt).

Daarentegen hebben de EU-instellingen met betrekking tot gekweekte zalm uit Noorwegen wel de factoren gespecificeerd waarop de omschrijving van het betrokken product werd gebaseerd:

„Het product wordt op dit moment ingedeeld onder de GN-codes ex030212 00, ex030311 00, ex030319 00, ex030322 00, ex030419 13 en ex030429 13, die overeenkomen met de verschillende aanbiedingsvormen van het product (vis, vers of gekoeld; filets, vers of gekoeld; vis, bevroren; filets, bevroren). Gebaseerd op de fysieke kenmerken, het productieproces en het feit dat het product vanuit het oogpunt van de consument vervangen kan worden door een ander product, luidde de conclusie dat alle gekweekte zalm **[Or. 14]** één enkel product vormt. De verschillende aanbiedingsvormen zijn allemaal bestemd voor hetzelfde eindgebruik en zijn onderling vervangbaar. Derhalve worden zij geacht één enkel product te vormen in het kader van deze procedure.”²⁷

Evenzo hebben de EU-instellingen met betrekking tot bepaalde zadels uit China gesteld dat:

„de verschillende soorten van het betrokken product ondanks verschillen in vormgeving, materiaal en productieprocessen dezelfde fysieke en technische

²⁶ – Arrest van 4 maart 2010, Brosmann Footwear (HK) e.a./Raad (T-401/06, Jurispr. blz. II-671, punten 131-132 (verworpen op andere gronden); zie ook arrest van 17 december 2010, EWRIA/Commissie (T-369/08, Jurispr. blz. II-6283, punten 82-83).

²⁷ – Verordening (EG) nr. 628/2005 van de Commissie tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op de invoer van gekweekte zalm uit Noorwegen (PB L 104, punt 11).

basiskenmerken hebben en in wezen voor dezelfde doeleinden worden gebruikt”.

Derhalve werden zij in het kader van deze procedure geacht één enkel product te vormen.²⁸

De informatie in de punten 17 tot en met 37 van de bestreden verordening is niet duidelijk en ondubbelzinnig in de zin dat, ongeacht of daarmee bepaald kan worden of een product al dan niet onder de maatregel valt, aan de hand daarvan niet systematisch kan worden nagegaan of een product er ook onder had moeten of kunnen vallen gezien de factoren die de EU-instellingen relevant achten bij bepaling van het oordeel dat „alle soorten keuken- en tafelgerei van keramiek [OMISSIS] als verschillende soorten van hetzelfde product [kunnen] worden beschouwd”.

Het is onvoldoende dat sommige criteria ad hoc voorkomen in antwoorden van EU-instellingen op specifieke argumenten van in het kader van het onderzoek betrokken personen.

Ten eerste is deze wijze van handelen, dat wil zeggen een veelheid aan producten omschrijven zonder de criteria aan te geven die de bevinding rechtvaardigen dat zij één enkel product vormen en alleen ad hoc op kritiek reageren, een schending van artikel 296 VWEU tijdens het onderzoek. Het stelt de belanghebbenden niet in staat om de vaststelling van de door de EU-instellingen relevant geachte factoren te betwisten, aangezien zij in het ongewisse blijven wat deze factoren zijn. Om dezelfde reden kunnen belanghebbenden niet **[Or. 15]** stellen dat andere, meer relevante factoren in aanmerking genomen moeten worden als zij niet weten met welke factoren in de eerste plaats rekening is gehouden.

Ten tweede, zelfs indien de criteria die gegeven zijn in de definitieve antwoorden op specifieke argumenten in aanmerking genomen worden, zijn de in de bestreden verordening opgegeven redenen nog steeds dubbelzinnig. De in de bestreden verordening genoemde criteria lijken los van elkaar te staan en veranderen afhankelijk van het onderzochte ad-hocargument. Afhankelijk van het argument kennen de EU-instellingen een ander gewicht toe aan een aantal criteria (onderlinge vervangbaarheid, perceptie van de consument, fysieke kenmerken zoals vorm en ontwerp, basistoepassing enzovoort). Dit wordt goed geïllustreerd met het voorbeeld van een theepot van keramiek.

Een theepot van keramiek lijkt te vallen onder de veelheid van producten die in de bestreden verordening worden geïdentificeerd als het „betrokken product”.²⁹ Het is echter onmogelijk om op grond van de criteria die de EU-instellingen relevant

²⁸ – Verordening (EG) nr. 691/2007 van de Raad tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op bepaalde zadels van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 160, punt [...].6).

²⁹ – Bestreden verordening, punten 36-37.

achten, te bepalen of die theepot van keramiek daaronder hoort te vallen, aangezien deze criteria niet duidelijk en ondubbelzinnig zijn omschreven.

Gaat het erom dat een „gemiddelde consument” hem niet zou onderscheiden van een bord van keramiek?³⁰ Gaat het erom dat het dezelfde „fysieke kenmerken (vorm en sterkte)” heeft als een bord van keramiek?³¹ Gaat het erom dat er „behoorlijk wat overlapping en onderlinge concurrentie” bestaat tussen een theepot en een bord van keramiek?³² Gaat het erom dat een theepot „geschikt [is] om in aanraking te komen met levensmiddelen”³³ (maar keramische messen zijn uitgesloten), of omdat hij „geschikt [is] voor het bevatten van levensmiddelen”³⁴ (maar keramische pizzastenen zijn uitgesloten, evenals keramische kruiden- en specerijmolens)?

Alles bij elkaar genomen is de informatie in de punten 17 tot en met 37 van de bestreden verordening niet duidelijk en niet ondubbelzinnig in de zin dat de betrokkenen aan de hand ervan niet kunnen vaststellen of het betrokken product (waardoor de omvang van het onderzoek wordt bepaald [Or. 16] en dat ook de bouwsteen is voor essentiële bevindingen in de loop van het onderzoek) juist omschreven is.

De bij het onderzoek betrokkenen kunnen hun rechten niet verdedigen en vaststellen of de maatregel goed onderbouwd is. Ook geeft deze informatie de rechters van de Europese Unie niet de mogelijkheid om hun toezicht uit te oefenen.³⁵

Door de criteria voor de omschrijving van het betrokken product niet duidelijk te bepalen, hebben de EU-instellingen in strijd met artikel 296 VWEU de rechtshandeling niet met redenen omkleed. De bestreden verordening dient dus nietig te worden verklaard.

2. *De conclusies van de verweerders*

- 21 Verweerders stellen dat middels de bestreden verordening de correcte instelling van een antidumpingrecht op keuken- en tafelgerei van oorsprong uit de Volksrepubliek China is vastgesteld. Verweerders kunnen de bestreden verordening niet buiten toepassing laten, aangezien de bestreden verordening voor hen bindend is.

³⁰ – Bestreden verordening, punt 31.

³¹ – Bestreden verordening, punt 26.

³² – Voorlopige verordening, punt 55; bestreden verordening, punt 35.

³³ – Voorlopige verordening, punt 54.

³⁴ – Bestreden verordening, punt 25.

³⁵ – Deze informatie is in feite niet eens voldoende om de maatregel toe te passen. De EU-instellingen stellen bijvoorbeeld dat „zuiver decoratieve producten” niet onder de productomschrijving vallen, maar geven niet aan hoe dergelijke producten moeten worden onderscheiden van ander tafel- of keukengerei.

- 22 Verweerders kunnen geen opmerkingen maken of beslissen over de rechtmatigheid van een bepaalde EU-verordening, daar dit buiten hun bevoegdheid valt en een zaak is voor het HvJ EU. Verweerders kunnen alleen verzoeken om terugbetaling of kwijtschelding van douanerechten in behandeling nemen overeenkomstig de terugbetalings- en kwijtscheldingsartikelen in het douanewetboek en verordening nr. 2454/93 van de Commissie.³⁶
- 23 Verweerders hebben de omstandigheden van het geval krachtens artikel 236 van het douanewetboek in aanmerking genomen. Artikel 236 bepaalt dat invoerrechten terugbetaald worden wanneer wordt vastgesteld dat de rechten op het tijdstip van betaling niet wettelijk verschuldigd waren. Het antidumpingrecht in casu is door verzoekster betaald ingevolge de bestreden verordening, welke niet nietig verklaard is door het HvJ EU en nog steeds van kracht is.
- 24 **[Or. 17]** Daar artikel 236 gezien de feiten in casu niet van toepassing is op verzoekster, handhaven verweerders hun stelling dat zij het verzoek tot terugbetaling van verzoekster terecht hebben afgewezen.

G. DE PREJUDICIËLE VRAGEN

- 25 Dienovereenkomstig legt het Tribunal de volgende prejudiciële vragen aan het HvJ EU voor:

„Is de bestreden verordening onverenigbaar met Unierecht voor zover zij

(i) gebaseerd is op kennelijke beoordelingsfouten met betrekking tot de omschrijving van het betrokken product, waardoor de bevindingen van het antidumpingonderzoek ongeldig zijn; en

(ii) een toereikende motivering overeenkomstig artikel 296 VWEU ontbeert?”

³⁶ – PB L 253, blz. 1, zoals gewijzigd.